

Föreningen Riksidrottens Vänner

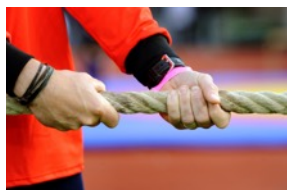
Höstbulletin 2023

Ökat säkerhetsarbete inom idrotten • Två nya medlemmar i RF-familjen • Svenska Dövidrottsförbundet 110 år • Aktuella RV-profiler • Kamratträff i Riksdagshuset • RV gratulerar

INNEHÅLL HÖSTBULLETTINEN 2023

Ordförandens inledning	3
Idrottens säkerhetsarbete växlar upp	5
Internationella evenemang i Sverige	11
Två nya medlemmar i RF-familjen	12
Svenska Dövidrottsförbundet 110 år	16
Aktuella RV-profiler	20
Carl-Erik Asplund - äldst i RV	24
Valberedningen informerar	26
Födelsedagar	27
Kamratträff i Riksdagshuset	28
Bengt Sevelius till minne	29
Lennart Jonsson till minne	30
Om föreningen RV	31

Sid 11

Sid 14

Sid 16

Bilder

Omslag, sid 2, 5, 9, 11, 12, 13: Bildbyrå

Sid 4: Kristina Thurée

Sid 2, 13: Niclas Ericsson

Sid 16-18: Svenska Dövidrottsförbundet

Sid 20: Roger Bengtsson

Sid 26, 27, 28: Marie Louise Bergh

Idrottens olika sidor

Under senaste åren har vi på ett tydligt sätt blivit medvetna om idrottens utmaningar. I början av 1900-talet, när den svenska idrottsrörelsen bildades, så blev idrottsledare och idrottsföreningar ett inslag i samhället. Människor med idrottsintresse möttes på idrottsplatser, vid mötesbord, och föreningstanken frodades. Den nationella stoltheten blomade vid OS i Stockholm 1912, och idrotten som underhållning blev ett viktigt inslag i vardagen.

Idrotten är viktig för många, både att själv utöva och vara en del av gemenskapen, och som underhållning. Jag är uppvuxen i en orienterarfamilj, och minns alla barnåren i Borlänge som vi tillbringade i skogarna runt omkring. Idrott för hela livet har jag ett fint exempel på med min pappa som blev svensk mästare i orientering i H90-klassen! I denna Bulletin kan vi läsa om RV:s äldsta medlem, 100-åriga, Carl-Erik Asplund. En fantastisk berättelse! Jag hörde ett reportage från veteran-EM i friidrott där hundra deltagare från Sverige kom hem med 67 medaljer. Totalt deltog 4 500 veteraner i åldrarna 35-95 år – som sagt, idrott för hela livet!

I somras gladdes vi åt de svenska fotbollsdamerna i VM, det var folkfest, vi samlades i parkerna runt storskärmar och följde våra idoler. De spred en glädje över att få spela fotboll, och med sin härliga inställning är de positiva förebilder för våra barn och ungdomar. Vi behöver dessa förebilder inom alla områden inom idrotten, såväl idrottsutövare och publik, som de ideella ledarna, anställda och förtroendevalda. I denna Bulletin minns vi Bengt Sevelius, en stor, uppskattad, inspirerande ledare och förebild både nationellt och internationellt som tyvärr gått ur tiden.

De ideella föreningarna och den demokratiska uppbyggnaden av idrotten i Norden är unik. Vi hittar inget motsvarande i Europa. Men samhället utvecklas, och idrotten med den. Tyvärr får vi idag uppleva en utveckling där idrotten alltmer utmanas av frågor som ligger vid sidan av den egentliga kärnverksamheten. När Säkerhetspolisen i augusti höjde terrorhotsnivån från en trea till en fyra fick det effekter direkt även på idrotten. Vi fick till exempel inte möjlighet att fortsätta folkfesten och fira våra fotbollsdamer när de landat hemma efter en fantastisk insats på VM. Med en kort startsträcka växlar nu idrotten upp sitt säkerhetsarbete, vilket vi försöker belysa med ett par nedslag i verkligheten med start på sid 5.

Vi ska värna och utveckla alla de positiva sidor som idrotten visar och som ger oss så mycket glädje och välmående i livet. Samtidigt måste vi med alla medel agera så att företeelser i samhället inte får en negativ påverkan på idrottens kärna. Då kommer vi att få en idrottsrörelse som står stark även i framtiden!

Kristina Thurée

Vi behöver förebilder - som de svenska fotbollsdamerna.

Idrottens säkerhetsarbete växlar upp

Säkerhetspolisen beslutade i mitten av augusti att höja terrorhotnivån från nivå 3 till nivå 4. Detta med anledning av det säkerhetsläge Sverige befinner sig i i kölvattnet av den senaste tidens koranbränder, hot mot svenska ambassader och en försämrad Sverigebild. Idrottsrörelsen har sedan 2018 arbetat med säkerhetsfrågor på ett mer systematiskt sätt. Nu stärks det arbetet ytterligare.

Terrordådet på Drottninggatan i Stockholm 2017 medförde att hela samhället obarmhärtigt vaknade upp till en mer hotfull verklighet. Det blev också startskottet för ett mer strategiskt arbete med säkerhetsfrågor inom idrottsrörelsen med Riksidrottsförbundet som motor. **Lena Sahlin**, som arbetat med andra frågor på RF, tillträdde en nyinrättad tjänst som säkerhetsansvarig. Vi fick en pratstund med Lena om idrottens säkerhetsarbete.

- 2018 tecknades en unik överenskommelse mellan Riksidrottsförbundet och Polismyndigheten. I det inledande arbetet identifierades tre områden att förstärka arbetet inom: trygga evenemang, grov brottslighet samt terror och andra hot, berättar Lena.

Rekommendationer och riktlinjer utarbetades och 2018 lanserades en utbildning i systematiskt säkerhetsarbete "Idrottens terrorberedskap" baserat på material som MSB och Polismyndigheten tagit fram och som nu idrottsanpassades. Utbildningen erbjuds såväl fysiskt som digitalt och har fått ett brett genomslag inom idrotten.

Lena Sahlin, säkerhetsansvarig RF

- Ishockeyförbundet och Fotbollförbundet var tidigt ute med sitt säkerhetsarbete där kunskapshöjande åtgärder blev centrala, och inom hockeyn är säkerhetsutbildningen obligatorisk för olika kategorier i seriesystemet. Allt fler förbund förstärker utbildningsinsatserna och i våras hakade bl a volleyboll, motionsidrott och ridsport på.

- När man söker tillstånd från Polisen för lokala arrangemang rekommenderar man att arrangörernas säkerhetsansvariga genomgått utbildningen. Det innebär ju också att utbildningen blir nödvändig och efterfrågad på bred front, menar Lena.

- Det finns råd och rekommendationer, verktyg som Specialförbunden (SF) kan arbeta med och implementera i sina respektive idrotter. Alla åtgärder är inte relevanta för alla SF. Men att öka medvetenheten och höja kunskapsnivån är en viktig del i det förebyggande arbetet. Vi behöver ha känslspröt utåt, vara mer vaksamma och vidta trygghetsskapande åtgärder. En åtgärd som ligger nära tillhands och som bl a Ishockeyförbundet fångat är att utöka visitationerna vid sina matcher i de högre serierna.

- Det skickar viktiga signaler till besökarna att man arbetar aktivt för att skapa säkra arrangemang. Och det skickar också signaler till presumtiva attentatpersoner som kan verka avskräckande. Samtidigt kan inte visitationerna utvecklas hur långt som helst, det finns i nuläget gränser för hur intimt en visitation kan gå till, förtydligar Lena.

Den senaste tiden har vi sett flera konsekvenser av den höjda risk-tillika säkerhetsnivån. Hur ser framtiden ut?

- Vid EM i friidrott i Istanbul i somras avrättades bl a de aktiva från att vistas i olika utomhusmiljöer i landslagsdräkter, vilket var en direkt följd av en ökad hotbild. När vårt svenska fotbollslandslag tog VM-brons avblåstes det stora mottagandet pga att säkerheten i nuläget inte kunde garanteras vid ett sådant publikt arrangemang.

- Som det ser ut nu kommer vi att få leva med en förhöjd vaksamhet och ett förstärkt säkerhetsarbete. Vi är inte vana vid det, men det är en ny verklighet vi har att förhålla oss till. Arbetet kommer att behöva vara långsiktigt och strategiskt, avslutar Lena.

Det är klart att det svider i idrottshjärtat, men vi har nu en ny verklighet som vi har att förhålla oss till – kanske för lång tid framöver. I detta sammanhang är det ett yttre hot som berör oss alla inom idrotten.

Cicki Ericsson

Oro för miljöaktivister under Pingis-EM

Succé för Lag-EM i bordtennis i Malmö Arena den 10-17 september. Med ett enormt publikstöd i ryggen och efter 21 års väntan tog Sveriges pingisherrar åter ett guld efter en galet spännande final mot Tyskland. Totalt deltog 24 damlag och 24 herrlag från 28 nationer. Fem spelare i varje lag tillsammans med andra stödfunktioner kring lagen innebar att ca 340 deltagare intog Skånemetropolen. Därutöver genomförde European Table Tennis Union (ETTU) sitt årsmöte med representanter från 34 länder på plats. Ryssland och Belarus deltog ej, berättar **Peter Johansson**, Event Director för mästerskapet.

Hade evenemanget någon uttalad säkerhetsansvarig?

- Arenans säkerhetsansvarige var säkerhetsansvarig för mästerskapet. Vi hade täta avstämningar och dialoger kring säkerhetsarbetet och min funktion var att hålla mig informerad samt att bidra med de bordtennisspecifika frågorna som på något vis skulle kunna påverkas vid en planstormning eller liknande.

Peter Johansson, Event Director.

Har ni tagit del av/utnyttjat de råd och rekommendationer som RF utfärdat?

- Ja, vi hade möte och avstämning med RF:s säkerhetsansvarige Lena Sahlin och fick goda tips och förslag på åtgärder.

Har ni genomfört andra kunskapshöjande åtgärder för att öka medvetenheten om frågorna?

- Vi har tagit del av all information som skickats ut av RF, SÄPO, polisen och andra relevanta myndigheter och analyserat vad som påverkar oss och därefter bestämt vilka åtgärder vi behövt fokusera på.

Vidtog ni andra rutiner gällande entrén till arenan?

- Ja efter den förhöjda

terrorhotnivån bestämde vi att införa visitering, väskkontroll, stopp för stora väskor, placera ut betonghinder vid entréer samt utöka antalet ordningsvakter i arenan.

Annat som ni beaktade inför mästerskapet?

- Det fanns ingen specifik hotbild mot vårt evenemang utan vi arbetade utifrån de generella rekommendationer som finns för idrottsevenemang. Vi jobbade mycket med att ha personer vi känner på viktiga volontärpositioner eftersom vi hade fått indikationer på att miljöaktivister ofta brukar infiltrera organisationer och på så vis komma nära spelplaner/kameror. Evenemanget livesändes i 22 länder och därför var vi oroliga för denna typ av aktioner. Vår säkerhetsansvarige hade tät dialog med polisen och vi hade genomgång med RF kring vårt säkerhetsarbete och vilka åtgärder vi hade planerat, avslutar en nöjd Peter Johansson.

Jan Engström

Hockeyförbundet långt fram i säkerhetsarbetet

Svenska Ishockeyförbundet reagerade snabbt när terrorhotsnivån höjdes från nivå 3 till nivå 4. På bara några veckor implementerades beslutet att utöka visitationerna att gälla all publik i samband med alla matcher i förbundsserierna. En nyhet är också ett införande av restriktioner för storlek på väska som får medtas. En rad informations- och utbildningsinsatser har genomförts, och när det var dags för seriestart var hockeysverige rustat för att ta emot publik under betryggande former.

Hur har beslutet landat i klubbarna, och hur har det sett ut under seriespelets första omgångar?

- Vi har nästan enbart fått positiva signaler utifrån landet. Vi har haft flera slutsålda tillställningar i de första serieomgångarna, vilket innebär en extra utmaning på effektiv organisering av visitationerna. Mycket folk ska visiteras på kort tid och hinna in till matchstart, Men det har fungerat bra, säger **Abbe Törsleff**, säkerhetsansvarig på Ishockeyförbundet. Folk har också uppmanats att komma i god tid inför matchstart för att inte riskera att bli stående i kö.

- Några få ifrågasättande röster har hörts om varför just hockeyn ska skärpa sitt säkerhetsarbete, när mycket annat i samhället rullar på som vanligt, men annars är förståelsen överlag god. Ishockeyn är en del av samhället, och med en högre hotbild ska vi ta ansvar för vår verksamhet, och göra vad vi kan för att skapa trygghet, menar Törsleff.

Även besökarna har uttryckt förståelse för åtgärderna och tycker att hockeyn agerar ansvarsfullt. För några har det rentav varit en förutsättning för att våga gå på matcherna, kanske tillsammans med familjen.

- Vi har också märkt att besökarna har blivit mer observanta, mer vaksamma, och tvekar inte att uppmärksamma arrangörerna om man märker något "ovanligt".

Ishockeyförbundet har sedan flera år tillbaka, när terrorhotsnivån höjdes till en trea, arbetat systematiskt med säkerhetsarbetet, vilket såklart underlättar när ytterligare skärpning måste till. Inte minst finns det ett bra system för rekrytering, utbildning och utrustning av funktionärer. Utbildning genomförs för olika kategorier ansvariga i förbundsserierna kring såväl matchfixning, som publikvärdskap och idrottens terrorberedskap. Publikvärdsutbildning är obligatorisk. I början av hösten har utbildning även genomförts för olika personalkategorier på förbunds nivå, SHL, HockeyAllsvenskan, HockeyEttan och SDHL.

Bland de trygghetsskapande åtgärderna är kanske de utökade visitationerna det som tydligt syns och som rönt störst uppmärksamhet, men det sker också andra insatser.

- Vi har bland annat skärpt rutinerna kring skalskydd i arenan. Vi har stärkt rekommendationerna kring fordonshinder, så att bl a entréer inte ska kunna forceras. Även genomgången av arenorna före match har skärpts där olika utrymmen kontrolleras. Vi håller även på att titta på säkerheten mer allmänt i den vardagliga verksamheten, säger Abbe Törsleff.

Det finns en hel del faktorer i omvärlden att ta hänsyn till nu och i framtiden. Vi har effekterna av Rysslands intervention i Ukraina, koranbränningar och en av flera olika skäl försämrade Sverigebild att ta hänsyn till i verksamheten såväl nationellt som internationellt. Med start den 26 december står Sverige som värd för Junior-VM i Göteborg, där säkerhetsarbetet kommer bli centralt.

- Vi tittar noga på förutsättningarna och gör research inför olika arrangemang och resor både på hemmaplan och utomlands. Det gäller såväl för våra representationslag som för ett antal nyckelpersoner, och försiktigheten är särskilt stor när det gäller besök i vissa länder, säger Abbe Törsleff. Han berättar avslutningsvis att han just nu arbetar med en analys av hur samhällsklimatet och olika faktorer i omvärlden kommer att påverka verksamheten på kort och lång sikt. Han menar att den genomgående skärpta vaksamheten är något vi nog kommer att få leva med.

Cicki Ericsson

Internationella evenemang i Sverige

2023

EM-kval fotboll herrar, SWE-EST, Friends Arena 19 november

Karjala Tournament ishockey, Växjö 6-12 november

Euro Floorball Tour, Malmö 10-12 november

Världscupen Skidskytte, Östersund 25 november-3 december

Världscupen längdskidor, Gällivare, 2-3 december

Världscupen längdskidor, Östersund, 9-10 december

VM Ishockey junior, Göteborg 26 december – 5 januari

VM Handboll dam (med Danmark och Norge), Göteborg och Helsingborg, 30 november–17 december

2024

Vasaloppet, Mora 2 mars

VM Dragkamp inomhus, Helsingborg, 8–11 mars

Svenska Skidspelen, Falun 15-17 mars

EM Fotboll Flickor, Malmö och Lund, maj

VM Rallycross, Höljes, 2–5 juli

EM Bordtennis Ungdom, Malmö, juli

VM Friidrott veteran, Göteborg, 13–25 augusti

VM Flugkastning, Karlshamn, augusti

VM Segling i 505, Varberg, prel. 1 - 10 augusti

VM Innebandy herr, Malmö, 7–15 december

VM Bordtennis Junior, Helsingborg, december

Två nya medlemmar i RF-familjen

Vid Riksidrottsmötet i Uppsala den 26-28 maj valdes Svenska E-sportförbundet och Svenska Förbundet för Funktionell Fitness in som nya medlemmar i Riksidrottsförbundet. Samtidigt välkomnades Sveriges Schackförbund in i SISU Idrottsutbildarna.

E-sport står för elektronisk sport och är ett samlingsnamn på tävlingsinriktade dator och tv-spel. För att ett spel ska vara en E-sport krävs det att de tävlande möter varandra och inte spelar mot datorn. Det är även den tävlandes prestation som ska vara det avgörande för vem som vinner och ingen slumpmässighet får finnas. Hasardspel som t ex poker eller lotterier är därför inte E-sport, förklarar **Sammi Kaidi**, ordförande i Svenska E-sportförbundet, tillika nyvald ledamot i Riksidrottsstyrelsen.

Vi når Sammi, precis hemkommen från Internationella E-sportförbundets (IESF med 140 nationsförbund), kongress i Rumänien, där man bl a beslutade att åter välkomna Ryssland in i gemenskapen. Illa, menar Sammi, vars telefon gått varm sedan hemkomsten med pressreleaser, uttalanden och förklaringar till det kontroversiella beslutet.

Det nationella förbundet bildades 2022, efter en sammanslagning av två förbund, och består idag av 39 klubbar och 23 000 medlemmar. De centrala spelen i förbundets verksamhet är CS:GO, Dota2 och Rocket League. I dessa grenar utses landslag som representerar Sverige i internationella mästerskap då det är stabila mästerskapsgrenar. Inte sällan med framgång där den senaste medaljen bärgades i VM i Rumänien 2023 med en guldmedalj i CS:GO.

- Vi skiljer också mellan Gaming och E-sport, säger Sammi, och ger exemplet med det populära spelet Minecraft som inte betraktas som E-sport, utan snarare som en fritidssysselsättning. Ej heller organiseras virtuell idrott – digitala spel som bygger på den traditionella idrottens utförande – av förbundet. När exempelvis cyklisterna tävlar framför en dator med olika svårighetsgrad så sker det under cykelförbundets paraply.

Upplägget för tävlingar sker oftast med kval online medan slutspel/finaler sker fysiskt på samma ställe i huvudsak av två skäl. Det viktigaste är att försvåra för ev fusk. Det andra att finaler sker inför en scenpublik med spelet på en storbildsskärm.

Då spel kan pågå i flera timmar krävs både kondition och koncentrationsförmåga, tillsammans med god öga-handkoordination och förmåga att lyssna för att bli en framgångsrik spelare.

Och det kan löna sig. I Sverige finns ett trettio-tal spelare som kan försörja sig på sin E-sport med en månadsinkomst mellan 20 - 200 000 tusen kronor. Det finns internationella tävlingar med 100 - 400 miljoner i prispotten varav merparten går till vinnande lag. Det handlar dock om helt andra summor när vi under hösten inleder kvalet till SM med finalerna i Älmhult i december, påpekar Sammi.

Vad har då förbundet fokus på framåt? Förbundsordföranden listar några prioriterade områden:

1. Fler tjejer till E-sporten. Idag är det ca 90 procent killar. Vi har bl a startat ett damlandslag och lyfter fram mixade lag som ett sätt att rekrytera fler tjejer.
2. Etablera fler E-sportföreningar med fler E-sportskunniga tränare och coacher samt stimulera till att komplettera spelträningen med styrke- och konditionsträning.
3. Påverkansarbete internationellt. Bidra till mer seriöst jämställdhets- & jämlikhetsarbete samtidigt som vi bygger in långsiktighet och förutsägbarhet i organisationen med stabila grenar över tid så inte spel byts ut från mästerskap till mästerskap.

Avslutningsvis hoppas Sammi Kaidi att E-sporten kan bidra till idrottsrörelsens strategi 2025 med att bl a inkludera fler till rörelsen för idrott hela livet. E-sporten och digitalt utövande av idrott har inte samma fysiska barriärer som traditionell idrott vilket kan stärka idrottsrörelsen i att vara fortsatt relevanta, aktuella och inkluderande för fler.

Sammi Kaidi

Jan Engström

Funktionell Fitness - ung sport på frammarsch

Svenska Förbundet för Funktionell Fitness - Swe3F - är sedan i somras nytt medlemsförbund i Riksidrottsförbundet. Förbundet har ansökt om medlemskap två gånger tidigare, och bedömdes nu uppfylla de kriterier

som krävdes – inte minst ur ett storleksmässigt perspektiv. Medlemskapet i RF-familjen var ett viktigt steg på vägen för att kunna fortsätta växa och utvecklas och bredda såväl tränings- som tävlingsverksamheten.

Vad är funktionell fitness och vad gör den unik?

Det är en idrott som främjar hälsa och välmående och som kan anpassas för alla åldrar och fysiska nivåer. Det handlar om att träna styrka i rörelser snarare än i specifika muskler, och om att genom en och samma övning träna styrka, rörlighet, balans och koordination. En stor del av funktionell fitness kan utföras med den egna kroppen, vilket gör att kraven på utrustning minimeras. Idrotten är lätt att anpassa till olika nivåer och förmågor genom att skala, dvs. modifiera och anpassa, övningar, belastning och kravet på mängden utfört arbete.

- Det gör att personer som ligger på helt olika träningsnivåer och har helt olika förmågor kan träna tillsammans och finna gemenskap, glädje, hälsa och välmående. Funktionell fitness kan utövas genom hela livet säger **Jenny Beckman**, ordförande i Swe3F, och fortsätter:

- Vi välkomnar alla från nybörjare till motionärer och mer tävlingsinriktade utövare. Vi har medlemmar allt från ungdomar till pensionärer, och ungefär lika många kvinnor som män. De flesta börjar i vuxen ålder.

Jenny har själv en bakgrund som aktiv och ledare inom alpin skidåkning, och började med funktionell fitness för ca tio år sedan. Nu tränar hon själv, leder grupper och leder också förbundet Swe3F som dess ordförande.

Swe3F bildades 2017 och blev ett av de första nationella förbunden som blev medlemmar i det internationella förbundet.

Det första Svenska Mästerskapet arrangerades 2018 och nu arrangeras årligen SM för juniorer, seniorer och veteraner. 2019 började Swe3F arrangera ett seriespel i funktionell fitness. Anmälan är öppen för mixade lag från alla anslutna föreningar och det enda som krävs är att alla som tävlar har en giltig tävlingslicens. Säsongen 2023 har förbundet totalt 37 lag.

-Vi har i dagsläget mer än 45 medlemsföreningar med mer än 1 600 medlemmar, och med en god geografisk spridning. Flera av föreningarna är en del av flersektionsföreningar, men vi har också föreningar med enbart funktionell fitness på programmet, säger Jenny.

Jenny Beckman

Tävlingsverksamheten är central i förbundets verksamhet, och ambitionen är att den ska utvecklas både nationellt och internationellt. Det internationella förbundet har t ex som mål att bli en OS-gren 2032. **Vilka är Swe3F:s viktigaste satsningar de närmaste åren?**

-Vi vill satsa på att utveckla barn- och ungdomsidrotten, säger Jenny. Tänk om vi kan få barn och ungdomar att träna på skolgårdarna, och att fler väljer funktionell fitness som sin förstaidrott. Här tror vi att medlemskapet i Riksidrottsförbundet kommer att betyda mycket för oss framöver. Fler ungdomar kräver också att vi behöver rekrytera och utbilda fler ledare. Vi vill också få fler att fortsätta på motionsbasis i vår verksamhet. Även här finns behov av rekrytering och utbildning.

- Ett annat prioriterat område är förbundsutveckling. Det är viktigt att organisation och rutiner förbättras, vilket är en förutsättning för att kunna växa och utvecklas både i förbundet och i föreningarna.

Till sist. Vad betyder medlemskapet i Riksidrottsförbundet?

- Det är ett stort erkännande och betyder mycket att få bli en del av den svenska idrottsrörelsen. Från och med nästa år kommer vi också att få ekonomisk stöttning, och successivt få del av ett större nätverk. Vi ser verkligen framemot att få arbeta tillsammans med andra inom den svenska idrottsrörelsen, konstaterar Jenny Beckman nöjt.

Och vi säger välkomna i idrottsfamiljen – och lycka till framöver!

Cicki Ericsson

Sommar-deaflympics i Melbourne 2005.

Svenska Dövidrottsförbundet 110 år

Dövidrott i Sverige har utövats i organiserad form sedan i början av 1890-talet. Idrottsklubben Hephata i Stockholm kom till år 1892 och i början av 1900-talet började föreningslivet blomstra och klubbar bildades runt om i landet. Det dröjde dock tills Svenska Dövidrottsförbundet, SDI, kunde bildas år 1913 och är fortfarande världens näst äldsta dövidrottsförbund. Först år 1995, fick SDI status som medlemsförbund inom Sveriges Riksidrottsförbund. Tidigare var SDI medlem i RF genom ett hängavtal med Svenska Handikapp-idrottsförbundet (idag Svenska Parasportförbundet) i 26 år, från 1969 till 1995. SDI har njutit av sin suveränitet och självständighet i 28 år.

Döva, hörselskadade och teckenspråkiga idrottsutövare känner en social samvaro både språk- och kulturmässigt, även i den internationella teckenspråkiga idrottsmiljön. SDI:s stora engagemang, med vilja och ambition, syns både inom bredd- och elitidrotten.

Allt började i Manillaskolan, då kallad Allmänna institutet för döfstumma och blinda, som grundats år 1808 av Pär Aron Borg (1776–1839). I början var det enstaka döva och sedermera fler utvalda runt om i landet som fick gå på sådan skolutbildning. Skolan senare placerades på Kungliga djurgården. På skolschemat stod det fysisk fostran, gymnastik, simning, fäktning och promenad.

Ossian Edmund Borg var direktör vid Allmänna Institutet för döva och blinda samt simlärare. I bilden står Ossian Edmund Borg i mitten bland eleverna och hade gymnastikkläder från Stockholms Gymnastik-förening 1875, bildad av Victor Balck.

Ossian Edmund Borg (1812–1892) efterträdde sin far Pär Aron Borg som direktör vid Allmänna institutet för döfstumma och blinda. Han avlade sin primus simmagisterexamen år 1828 och därför var han mycket aktiv i simundervisningen för döva och blinda. Sveriges första kvinnliga simmagister i augusti 1848 var en döv tjej, Greta Stina Blom från Norrsunda i Uppland. Det hindrade inte att Magnus Olsson, en dövblind elev, kunde delta i simundervisningen år 1867. Det var inte bara för döva och blinda som Borg bedrev verksamheten utan också för övriga stockholmare och inte minst för kvinnor, via en simanläggning för "fruntimmer" i Stockholm. Ossian Edmund Borg valdes in i styrelsen för Stockholms simsällskap 1868 och var bland de mest verksamma i sällskapet.

Nordiska dövidrottsprofiler

Ernst Haustedt (1873–1927) från Stockholm var en döv simhoppare och reste ut på simuppvisningar runt om i Sverige. Han blev uttagen av Svenska Livräddningssällskapet tillsammans med andra svenska simmare till världsutställningen i Paris 1900 och deltog där i fem simuppvisningar inför 10 000 tals åskådare.

Carl Werner (1854–1903) från Oslo var världsberömd för sin konståkning bland hörande trots att han var döv och deltog även i internationella tävlingar under tiden 1882 till 1890, bland annat i Wien 1882 och Stockholm 1889. Det var Stockholms Allmänna Skridskoklubb som arrangerade uppvisning vid Nybroviken. Viktor Balck, som bildade RF, skrev i Tidning för idrott 1885 om de duktiga norrmännen Axel Paulsen och Carl Werner.

Carl Werner fick en tavla av Stockholms Allmänna Skridskoklubb och som i dag förvaras i Dövas förening i Oslo.

Johan Alfred Selenius Dahlström (1863–1945) flyttade från Oslo till Stockholm på grund av arbetet som xylograf i mars 1890. I Oslo var han redan en professionell löpare. I Stockholm sökte han sig till Stockholms Kapplöpningsklubb, men klubben upphörde. Han blev medlem i Stockholms Allmänna Idrottsklubb, AIK, som bildades 1891, och anmälde sig till Internationella gymnastik- och idrottsfesten som arrangerades i maj 1891 på Ladugårdsgärde. Men i sista minuten uteslöts Dahlström från tävlingen på grund av sin professionella idrottsutövning. Strax efteråt grundade han Idrottsklubben Hephata för döva i Stockholm år 1892.

Viggo Chr Hansen (1884–1963) från Köpenhamn representerade Danmark i fäktningsturneringar för hörande i Stockholm 1903 och 1910. Den första döva deltagaren i olympiska spelen genom tiderna var en finländare. Simhopparen Oskar Wetzell (1888–1928) från Helsingfors deltog i olympiska spelen 1908 i London där han nådde till semifinalen. Vid olympiska spelen 1912 i Stockholm kom han på 13:e plats av 39 deltagare i höga trampolin hopp (raka hopp från 5 och 10 meters höjd). Trots förlusten var Wetzell Finlands bästa simhoppare en tid och erövrade flera finländska mästerskap i raka, svikt- och varierande hopp samt i höga hopp mellan åren 1908–1921. Han var också en underhållande simhoppare inför publik vid simuppvisningar, arrangerade av Helsingfors simsällskap.

Visste Du/Ni att...

Föreningen Riksidrottens Vänner bildades den 25 november 1916. De av de första medlemmarna var J. Sigrid Edström, Leopold Englund och Wilhelm Friberg, som var bekanta med döva och hörselskadade idrottare. De var stödande i arrangemanget "Surdpokalens tävlingar" för döva i friidrott, brottning och atletik åren 1906 och 1908 i Göteborg. Leopold Englund var ordförande för Svenska Idrottsförbundet (idag Svenska Friidrottsförbundet) och fick uppdraget som tävlingsdomare på tävlingar arrangerade av Idrottsklubben Surd. Han var ofta i kontakt med Oscar Rydén och Carl-Daniel Andersson som var ordförande för Idrottsklubben Surd och Svenska Dövidrottsförbundet. Wilhelm Friberg var tidigare aktiv i Örgryte Idrottssällskap där en döv friidrottare Nils Dahlmark var medlem.

Dessutom var en person som skrev mycket om dövidrotten. Det var stadionchef Erik Bergvall som hjälpte Oscar Rydén med sitt arrangemang av Internationella Dövstumspel år 1939 i Stockholm. Bergvall skrev ett avsnitt i 100-årsjubileumsboken om Stockholms Simsällskap och om hur döva elever lärde sig simma på Manillaskolan tack vare eldsjälens Ossian Edmund Borg.

Svenska Dövidrottsförbundet en ung och vital I 100-åring

Svenska Dövidrottsförbundet är en av dem som är med i den Svenska Riksidrottens familj. Teckenspråkstolkar och textning i idrottssändningar är en viktig tillgänglighetsaspekt. Vissa döva och hörselskadade idrottare tränar och i viss mån även tävlar i hörande idrottsklubbar. Döva idrottare som andra utövar idrott efter sitt intresse och inom sin idrottsgren, men främst i en teckenspråkig miljö och deltar på nationella och internationella tävlingar för döva och inte minst i Deaflympics som firar sitt hundraårsjubileum nästa år.

Svenska Dövidrottsförbundet inledde festligheterna med tårta och filmvisning under förbundsstämman i Leksand den 3 juni 2023. Det kommer att fortsätta digitalt på födelsedagen den 6 november 2023.

Urban Mesch

Aktuella RV-profiler

Kerstin Karlsson

Kerstin Karlsson har haft ideella uppdrag på såväl föreningsnivå som inom distrikt och central organisation. Fotboll och orientering är hennes idrotter.

Hur ser din yrkes/ledarbana ut?

Mina yrkes-/ledarbanor har gått parallellt med varandra. Under cirka 25 år hade jag chefsroller inom arbetsförmedlingssektorn. Samtidigt hade jag ideella förtroendeuppdrag inom samtliga nivåer inom idrotten, såväl på föreningsnivå som inom distrikt och central organisation. Oj – vad jag for runt i Sverige under 90-talet. Det som främst betytt mest, är nog då jag fått förtroendet att representera idrottsrörelsen gentemot övriga samhället. Exempelvis som ledamot i dåvarande Föreningen Skogen, i Millenie-kommittén, i jämställdhets-arbete såväl inom idrottsrörelsen som i samhället i övrigt. Här tänker jag främst på ett Mentorprojekt för kvinnliga aktiva ledare på central nivå inom orienteringen. Det har också blivit en bok "Min bana inom idrotten" – från frivillig funktionär till föreningsledare, förbundsordförande och tillbaka, som gavs ut 2021.

Speciellt betydelsefullt idrottsminne?

Jag var den första kvinnliga ordföranden inom Svenska Orienteringsförbundet. Jag kan känna viss stolthet för detta idag. Så kände jag inte under senare delen av 90-talet. Jobbet skulle bara utföras, oavsett om det bestod av att ha ett mycket meriterat förbundskansli i ryggen eller om det handlade om att resa omkring i landet på SM, Distriktskonferenser och möta de verkliga eldsjälarna, som inte alltid hade samma bild av kartan som jag själv hade. Med en styrelse där var och en av ledamöterna hade hur mycket erfarenhet som helst, men från olika delar i tillvaron och på olika nivåer inom orienteringen, var det inte alltid enkelt att ta sig från ena kontrollen till den andra. Som regel kryddade vi jobbet med mängder av kreativa aktiviteter, vilket passade mej bra. Alla gillade inte detta. Men inte hela tiden blodigt allvar.

Ola Lundberg

Vem är Ola Lundberg?

Låt mig börja från slutet. Jag bor i ett Land(skap) som ligger mellan Sverige och Norge och börjar på Ack....

Dock hävdas att Värmland inte är ett landskap utan ett sinnestillstånd. Okey

Jag befinner mig sålunda i navet av ett sinnestillstånd där torparevisan av Gunde Johansson ofta snurrar i mitt huvud. Åtminstone refrängen "Håhåjaja.....", åtminstone i Löfbergs Arena, åtminstone när FBK har vunnit, åtminstone de antal hundra meter vi går för att komma hem från matchen, den ishockeyintresserade hustrun och jag. Hon har gjort så nästan sedan 1961 då jag spelade TV-pucksfinal, i svartvitt förevigad och lagrad i Sveriges Radios dammigaste arkiv, det vill säga följt mig hem.

I maj i år fick jag mottaga Svenska Ishockeyförbundets högsta utmärkelse vid dess årsmöte. Välförtjänt naturligtvis vad annat ska en värmlänning tycka.

Någon månad dessförinnan avslutades en mandatperiod i RF/SISU:s valberedning som en final i riksidsrottens tjänst med 14 år i Förbundsstyrelsen och fyra år i RF/SISU styrelsens inte allom framstående personunion. Välförtjänt avtackad, såklart.

Med en bakgrund som ishockeyspelare i det dåtida FBK blev min fortsatta idrottsgärning naturlig att föra vidare i form av ledaruppdrag i sönerns uppväxt. Några bestående avtryck kan nu spåras för de initierade som följer damkronornas frammarsch. Innan återkomsten till Karlstad bodde familjen i Filipstad där jag under en period var ordförande, spelare och ungdomstränare, samtidigt. Kommen till bandyns dåtida högborg var den raka klubban bannlyst men sedan åtskilliga år tillbaka finns Wasahallen på Skogsryds idrottsplats som, vill jag blygsamt hävda ett avtryck av min ledargärning i obruten ishockeyterräng.

Läs RV-profilerna i sin helhet på www.riksidrottensvanner.se

Stipendier att söka från RV 2023

Riksidrottens Vänners samlade stipendiefond

Ett stipendium à 50 000 kr, som 2023 ska gå till en kvinnlig idrottsledare, vars ledarinsatser verksamt bidragit till den svenska idrottsrörelsens utveckling.

Förra årets stipendiater

Sabrina Sedin Roskvist, Borgen Fight Center IF

Sabrinas ledarskap kännetecknas av att hon skapar god stämning och engagerar sig lika mycket för barn och motionärer som för eliten.

Asif Zejnic, Kristianstad Taekwondo IF

Asif startade föreningen Kristianstad Taekwondo IF, har tränat aktiva på elitnivå och har ett genuint engagemang för föreningens utveckling.

Sven Thofelts Minnesfond

15 000 kr till idrottsledare som främjat ungdomsverksamhet.

Förra årets stipendiat

Pontus Gustafsson, Enskede IK

Med ett positivt motivationsklimat har Pontus arbetat med en inkluderande fotbollsverksamhet för nyrekrytering och för att behålla spelare längre oavsett ambitionsnivå.

Gösta Gärdins Ungdomsfond

15 000 kr till idrottsledare som främjat rent spel och glädje.

Förra årets stipendiat

Jessica Tommila, Strands IF

Jessica är tränare i både innebandy och fotboll. Genom att inleda och avsluta träningar med lekfulla moment både på och utanför planen har hon främjat glädjen bland deltagarna.

Olga och Gösta Olanders Minnesfond

TVå stipendier à 15 000 kr till en kvinnlig och en manlig aktiv idrottare i åldern 13 - 19 år.

Förra årets stipendiater

Leo Göransson, Klippans FK

I tiokamp har Leo blivit tvåa på Ungdoms-EM 2018. Gick ut grundskolan med toppbetyg, har arbetslivserfarenhet och har inom idrotten och skolan visat prov på att vara en god kamrat.

Annie Hegmegi, Jönköpings Simsällskap

Annie tog som junior 16 medaljer på JSM och SM och har som senior tagit flera SM- och NM-guld. Gick ut grundskolan med toppbetyg och har fått pris som årets kamrat.

Mer information och instruktioner för ansökan finns på Riksidrottens Vänners hemsida www.riksidrottensvanner.se/stipendier.

Ansökningstiden för samtliga stipendier är den **31 december 2023** och skickas, digitalt eller per brev, till stipendiekommitténs sekreterare Erwin Apitzsch, Nordmannav 4, 22475 Lund eller epost erwin.apitzsch@psy.lu.se.

Pontus Gustafsson, Jessica Tommila och Leo Göransson kunde inte närvara vid RV:s årsmöte utan fick ta emot sina stipendier under sommaren. Övriga stipendiater presenteras på bild i Sommarbulletinen.

Grattis, Carl-Erik Asplund 100 år!

Den 14 september fyllde RV:s äldsta medlem, skrinnaren **Carl-Erik Asplund** 100 år. När Carl-Erik såg dagens ljus 1923 var Ernst Trygger Sveriges statsminister och Gustav V kung. Sverige hade inga officiella reguljära radiosändningar, Ernst Rolf var omåttligt populär med slagdängan "Bättre och bättre dag för dag", Stockholms Stadshus invigdes och första kvinnan, Margit Nordin, åkte Vasaloppet. Att en kvinna skulle åka 9 mil på skidor var det ingen som förväntade sig så det blev stort rabalder som resulterade i att reglerna ändrades så kvinnor förbjöds åka ända till 1981.

Carl-Erik är också den äldsta deltagaren som finns kvar från OS-truppen till Oslo 1952. Den jämtlandsfödde skrinnaren tog brons på 10 000 meter på anrika Bislett Stadion och var mycket nära en medalj också på 1 500 meter. Han var verkligen "bäst när det gäller" då han slog personligt rekord på milen med 17:16,6 efter en formidabel slutspurt. På 5 000 m blev det en sjätteplats. Åt den norske giganten Hjalmar "Hjallis" Andersen fanns inte mycket att göra som vann alla tre distanserna.

En livslång vänskap utvecklades mellan "Hjallis" och Carl-Erik där de ofta tränade ihop och besökte varandras hem ända fram till Hjallis bortgång 2013.

För övrigt ett ganska uselt OS av Sverige med totalt fyra medaljer, samtliga brons. Förutom Carl-Erik också hockeygrabbarna, stafettlaget 4x10 km herrar och backhopparen Karl Holmström. Norge dominerade medaljligan totalt.

Vi ringer upp Carl-Erik för att gratulera i förskott och får ett långt och trevligt samtal. Sedan hans fru, Ingegerd, gick bort för två år sedan bor han nu på ett äldreboende i Järfälla och mår ganska bra fast han lider av dålig balans. Och detta trots 100 knäböjningar varje dag. Tur att det finns rullatorer för såväl inne som utebruk.

Genombrottet för skridskokarriären kom förhållandevis sent i livet. Innan dess hann Carl-Erik med både fjällorientering, slalom och banlöpning både som aktiv och ledare.

- Mitt stora genombrott kom när jag blev uttagen till en landskamp mot Norge på Stockholms Stadion 1949 som 26-åring, berättar Carl-Erik. På stora SM samma år blev jag tvåa på 1 500 meter och trea på 10 000. Karriären var igång och som nådde sin kulmen med OS-bronset 1952. Därtill bl a SM-guld på 5 000 m både 1951 och -52 och på 10 000 m 1951 och -53. Jag var för dålig sprintåkare för att lyckas som allroundåkare även om jag bl a kan ståta med en fjärdeplats på EM i Davos 1950, avslöjar han.

Den dominerande klubben inom svensk skridsko på femtiotalet var Östersundsklubben Castor som samlade stora delar av sverigeeliten. Förutom att Carl-Erik tävlade för klubben så var han som ledare i högsta grad delaktig i föreningens utveckling och framgång.

I mitten på femtiotalet stod valet mellan fortsatt elitsatsning och en framgångsrik yrkeskarriär inom bensinbolaget British Petroleum (BP). Valet föll på BP varför flyttlasset gick från Östersund till Sundsvall där familjen bodde fram till 1967. Efter en kortare sejour i Helsingfors mellan åren 67-70 blev det Stockholm där han basade över företagets alla stationer i Sverige.

Högtidsdagen firades den 14 september på Järfälla Golfklubb tillsammans med ett sextiotal inbjudna släktingar och vänner. Ett stort och varmt grattis från RV:s styrelse som hade styrelsemöte samma dag.

Jan Engström

Valberedningen informerar

RV:s styrelse består av ordförande och sex ledamöter. Vid årsmötet ska ordförande väljas på ett år och tre ledamöter väljas för en mandatperiod på två år. Vid nästa årsmöte 2024 är följande ledamöter aktuella för val:

Ordförande: Kristina Thurée

Ledamöter: Jan Engström, Christina Ericsson och Johan Storåkers

Anm: Styrelseledamöterna Ing-Marie Leidhammar, Erwin Apitzsch och Pia Zätterström har ett år kvar på sina respektive mandatperioder (valda 2023–2025).

Nomineringar: Förslag på kandidater skickas till valberedningens ordförande, Calle Myrsell, senast den 31 januari 2024. Valberedningen uppskattar om nomineringen kompletteras med en motivering där man pekar på kandidatens starka sidor och hur hon/han bedöms bidra till styrelsearbetet. Är du intresserad av att arbeta i styrelsen, kan du nominera dig själv. Motiveringen kan ske skriftligt eller genom diskussion med någon eller några av valberedningens ledamöter. Tveka inte att nominera och/eller att kontakta oss i valberedningen för en diskussion!

Valberedningens förslag sänds ut tillsammans med övriga årsmöteshandlingar.

Valberedningen Riksidrottens Vänner:

Calle Myrsell, ordförande, calle.myrsell@outlook.com, 070-531 62 88.

Stefan Bengtsson, ledamot, sbengtsson1960@gmail.com, 070-531 40 44.

Cinnika Beiming, ledamot, cinnika.beiming@rfsisu.se, 070-272 30 72

RV:s nuvarande styrelse.
Fr v Johan Storåkers, Pia
Zätterström, Jan Engström,
Kristina Thurée, Erwin
Apitzsch, Cicki Ericsson och
Ing-Marie Leidhammar.

Födelsedagar | november 2023 - 31 mars 2024

60 år

Patric Oskarsson, Visby, 10 december

Tomas Eriksson, Solna, 21 december

Bettan Andersson, Göteborg, 6 februari

Per-Erik Rönnestrand, Ås, 11 mars

Helen Wiklund Wårell, Luleå, 22 mars

Tomas Eriksson

65 år

Karin Persson, Lagos, Portugal, 24 november

Leif Johansson, Nacka, 4 januari

70 år

Rolf Jönsson, Bagarmossen, 15 februari

Stefan Larsen, Varberg, 30 mars

75 år

Stickan Carlsson, Skövde, 19 december

Anita Larsson, Fjärås, 24 januari

Lennart Karlberg

80 år

Nils-Rune Nilsson, Lidingö, 9 december

Nils Billing, Falkenberg, 30 januari

Leif Larsson, Dalarö, 22 februari

Kjell Sunesson, Örebro, 4 mars

Lars Anebreid, Falkenberg, 25 mars

Lennart Karlberg, Gnesta, 30 mars

Nils-Rune Nilsson

90 år

Bo Hansson, Solna, 20 december

95 år

Vanja Webjörn, Göteborg, 28 januari

Avlidna medlemmar

Åke Elmsäter, Trosa, 89 år
Lars Edwinston, Väse, 85 år
Owe Adamson, Örebro, 88 år
Bengt Sevelius, Vällingby, 90 år
Lennart Jonsson, Västerås, 90 år

Nya medlemmar

Ulf Öhrman, Ås
Per Naucler, Danderyd

Medlemsavgift 2024

Välkommen till ett nytt verksamhetsår med Riksidrottens Vänner.

För den blygsamma årsavgiften 100 kronor får du återkommande nyhetsbrev med inbjudningar till kamratträffar samt tre fylliga nummer av tidskriften Bulletinen.

För att undvika påminnelser uppmanas du att snarast möjligt, dock senast 31 mars 2024, betala avgiften 100 kronor till Riksidrottens Vänner:

bankgiro 826 – 3923 eller swish 123 068 1957

OBS! Ange alltid ditt namn, oavsett betalningsform.

Kamratträff i Riksdagshuset

Styrelsen bjuder in till **kamratträff i Riksdagshuset torsdagen den 7 december klockan 17.00.**

Liberalernas idrottspolitiske talesperson, Robert Hannah, guidar oss i lokalerna och fokuserar främst på konsten i byggnaden.

På grund av rådande säkerhetsläge är besöksantalet begränsat till 30 personer. Först till kvarn gäller.

Anmäl ditt intresse till jan.engstroem@telia.com, 0706716853, senast den 20 november.

Under vecka 48 skickas detaljinformation ut till anmälda deltagare.

Bengt Sevelius till minne

De flesta av oss RV-vänner har nog uppmärksammat att vår RV-medlem Bengt Sevelius gått ur tiden. Bengt blev 90 år. Jag träffade Bengt första gången hösten 1964 då jag började i första ring i Bromma högre allmänna läroverk, där Bengt var gymnastiklärare. Det blev inledningen till livslång vänskap. Jag hade aldrig tidigare träffat en så entusiastisk, engagerad och deltagande person som Bengt. Han såg alla och lämnade ingen utanför. Han skulle komma att bli en av Sveriges stora idrottsledare med ett enormt nätverk både inom svensk och internationell idrottsrörelse.

Under hela den perioden fram till hans bortgång hade vi nära veckovisa kontakter. Det var ofta Bengt som ringde och följde min utveckling och ”karriär” liksom han följde andra vänners.

Under de senaste 10–15 åren umgicks vi i en mindre grupp, Nils-Rune Nilsson, Stefan Bergh, Anders Lundin, Bengt Wallin jag och några fler. Flera av er kommer ihåg den stora fest som vi anordnade för Bengt på Bosön förra hösten i anslutning till hans 90-årsdag. Det blev ett speciellt minne för Bengt och han återkom ofta till festen när vi talades vid och mindes alla som var där. RV:s 90-års present till Bengt var ett ledarstipendium som vi delade ut i hans namn vid senaste årsmötet, där han närvarade. För mig var Bengt framförallt en verklig humanist och vän. Alla växte i hans närvaro när han beskrev våra insatser. Kanske hade vi som var i hans närhet betydelse även för Bengts framgångar, framgångar som ledde fram till VD-skapet på RF. Han var mycket stolt över detta.

Det har gått några månader sedan Bengts bortgång. När jag skriver dessa rader känner jag vemod över att Bengt inte längre finns bland oss. Min äldsta vän i vuxenlivet finns inte längre och likt många av oss som mött Bengt är saknaden stor men tacksamheten över att få haft Bengt som vän ännu större.

Torsten Friberg

Lennart Jonsson till minne

Under årets upplaga av Finnkampen på Stockholms stadion nåddes vi av beskedet att Lennart Jonsson har gått bort.

Han växte upp i Kalmar och i samband med militärtjänsten kom han till Stockholm. 1963, 30 år gammal, flyttade han till Västerås och fick jobb vid Västmanlands Läns Sparbank. Lennart hade många strängar på sin lyra. 1959 blev Lennart svensk mästare på 400m, deltog i hemma-EM i Stockholm 1958 och 1960 krönte han sin karriär med deltagande i OS 1960 i Rom på både 200 meter och i stafettlaget 4x400 meter.

Under åren 1967-1996 var Lennart kassör, sekreterare, revisor och ordförande i VIK Friidrott och 1989 valdes han in som hedersmedlem.

Utöver det lokala engagemanget har Lennart varit medlem i Föreningen Stora grabbar i friidrotten med nr 201 där han tjänstgjort som föreningens kassör från 1982 till 2009, hela 27 år. 1981 blir Lennart skattmästare i föreningen Riksidrottens Vänner, RV, där han efterträder bankmannen Gösta Sandberg från Västerås. Han är sedan skattmästare fram till 1990 och 2007 blir han Hedersledamot i föreningen RV.

Lennart har varit en stor ledstjärna för mig under alla dessa år. Vi har båda varit medlemmar i Stora Grabbar och föreningen RV och klubbkamrater i Västerås friidrott, tidigare VIK-friidrott.

Jag har också lärt känna Lennart och hans familj privat och fått ta del av hans energi, kunnande, och hjälpsamhet under många timmars gemenskap utanför idrotten. Tack Lennart för allt du utfört för idrotten i Friidrottens tecken.

Kenth Öhman

Föreningen Riksidrottens Vänners styrelse

Kristina Thuree, ordförande, Karl Dahlgrensgatan 33, 582 28 Linköping.
Tel 0766-434376, e-post: kristina.thuree@gmail.com

Jan Engström, vice ordförande, klubbmästare, kommunikation,
Djäknebergsgatan 9 B, 724 61 Västerås. Tel 070-6716853, e-post:
jan.engstroem@telia.com

Ing-Marie Leidhammar, skattmästare, Nackagatan 27, 116 47 Stockholm.
Tel 070-6934474, e-post: ingmarie.leidhammar@gmail.com

Pia Zätterström, sekreterare, Henriksdalskajen 8, 120 71 Stockholm.
Tel. 070-7618646, e-post: pia.zatterstrom@gmail.com

Johan Storåkers, stipendier, Fredsgatan 17, 172 33 Sundbyberg. Tel.
0709-407875, e-post: Johan.storakers@friidrott.se

Christina Ericsson, kommunikation, Prostkvärnsgatan 58, 554 46 Jönköping.
Tel. 070-4505405, e-post: ericsson.cicki@gmail.com

Erwin Apitzsch, stipendieansvarig, Nordmannavägen 4, 224 75 Lund.
Tel. 0708-144865, e-post: erwin.apitzsch@psy.lu.se

Lars Allert, matrikelansvarig, Sylvestergatan 13, 125 71, Älvsjö, Tel
0739-777231, e-post: lars.allert@gmail.com (adjungerad)

Valberedning: **Carl-Åke Myrsell** (sammankallande), tel 070-5316288,
e-post: calle.myrsell@outlook.com. **Cinnika Beiming**, tel 070-2723072,
e-post: cinnika.beiming@rf.sisu.se. **Stefan Bengtsson** tel 070-5314044,
e-post: sbengtsson1960@gmail.com

Hedersordförande: Kerstin Rosén, Sollentuna

Hedersledamöter: Bertil Sjöstrand, Solna. Nils-Rune Nilsson, Lidingö

Föreningen RV:s bankgironummer: 826-3923. **Swish:** 123 068 1957

Föreningen RV

Riksidrottens Vänner

RV:s vision:

”Riksidrottens Vänner möter framtiden med samlad kunskap och erfarenhet och främjar gemenskap över idrotts- och generationsgränser. Vi fokuserar på idrottens ledarskap, fördelar attraktiva stipendier och bidrar till att stärka idrottens roll i samhället”.